

Tillegg

Informasjon fra NRK episode for episode

Episode 1- om tiden før 22. Juli

Denne episoden starter med levering av gjødsel på terroristens gård, man ser ikke gjerningsmannen, men scenen oppleves som veldig truende i og med at de som leverer gjødselen ikke vet at dette skal brukes til å lage en bombe. Derfra går vi til skoleslutt hvor vi møter en lærer og videre til Ullevål sykehus som trues av nedskjæringer. Hovedhistorien i episoden er om en liten gutt som blir hardt skadd og gjennom han blir vi kjent med våre andre karakterer. Episoden ender med at den hvite varebilen kjører inn i Oslo.

Episode 2 - om bomben i Oslo

I episode to er våre karakterer nær regjeringskvartalet. Det er sterke realistiske skildringer av mennesker som er hardt skadet. Vi ser og hvordan legene på traumeteamet arbeidet med mennesker som er svært hardt skadd. Denne episoden avsluttes med at det skytes på Utøya. Vi ser politivakten på NBP som får nødtelefoner og mennesker på Utvika kai som ser at det skytes i vannet mot noen som svømmer fra Utøya. Vi ser ikke ansikter på de som svømmer, men scenene er svært realistiske med lyd av skudd. Episoden viser hvordan ugjerningene på Utøya pågår mens folk i Oslo ikke skjønner hva som skjer.

Episode 3 - om Utøya

Denne episoden handler om vår journalist som er på vei til Utøya og blir stående i kø. Hun skjønner langsomt omfanget av det som skjer. Det er en scene hvor hun tar opp to ungdommer i bilen for å kjøre dem til Sundvollen. Vi er med traumeteamet som får inn skadde ungdommer og oppdager at ammunisjonen sprer seg. Politimannen fra Hønefoss drar til Utøya på natten for å identifisere de døde. **Vi ser ikke døde, men vi er med i opptellingsgruppen og det er sterke scener hvor de leter etter ofrene.**

Man ser terroristen føres vekk bakfra ned mot vannet, iført hvit dress.

Mye av opptakene er gjort på Bygdøy, men alt ser ut som om det er filmet på Utøya.

Vi følger journalister som leser terroristens manifest.

Vår journalist ringer og forteller om at foreldre på Sundvollen får beskjed om at det ikke finnes flere som har overlevd.

Alt som fortelles er svært realistisk og oppleves veldig sant og ekte.

Episode 4- Om oppdagelsen av terrorens enorme omfang, arbeid med identifisering ved Rikshospitalet og journalistenes politikritikk.

I denne episoden følger vi en sykehusprest ved Rikshospitalet og begravelsesagenter.

Episoden åpner med at en av begravelses-agentene oppdager at telefonen til en som er død ringer. Episoden skildrer den uavklarte situasjonen hvor etterlatte ikke har fått identifisert sine barn. Vi ser hvordan presten og sykehuset arbeider med å ta imot de døde fra Utøya. Det er enkle scener, de leter etter et rom, de bestiller kister, de snakker om det praktiske rundt døden, men selv om disse scenene ikke viser vold eller blod, oppleves de som så realistiske og sanne at de er svært vonde å se på. Vi ser også mange bilder av alle begravelses-bilene som kjører inn på Rikshospitalet. NB! Under denne sekvensen er det MUSIKK som er en Bob Dylan sang "Hard rains gonna fall" – den har gitar og sang - og sånn sett skiller den seg fra annen musikkbruk i serien. Dette er et bevisst valg fordi filmskaperne opplever teksten og musikken som en antivold sang som både rommer sorg, tap og bitterhet. Vi ser ikke ansikter, men vi ser mange hvite kister og tegninger av skuddskader. Journalistene følger opp politiet og begynner å skrive om responstiden og feil som ble begått. Vi vil se noen avisoppslag med bilder av terroristen.

Episode 5- om tiden fra august til november 2011

Hovedhandlingen i episoden er om læreren som arbeider ved en skole i Henningsvær, hun får en gutt i sin klasse som har mistet søsteren sin. Det er realistiske scener fra minnestunden til ungdommen som er død, gutten som gråter i klasserommet og om hvordan skolens eneste tilbud er å gi gutten et stillerom. Mot slutten av episoden får vår journalist vite at terroristen får diagnosen og erklæres utilregnelig. Man ser to bilder av han som barn.

Episode 6- om rettsaken

Denne episoden starter med at en av våre karakterer blir stukket ned og dette har ingenting direkte med 22. Juli å gjøre. Men han blir skadet for livet av en gal person.

Journalisten prøver å forstå hvem terroristen er og om han er psykotisk eller tilregnelig. Den høyreekstreme bloggeren fraskriver seg ansvar han har i det at han har påvirket gjerningsmann. Vi er i rettsaken og ser noen ekte bilder av terroristen på TV. Vi ser en rekonstruksjon av rettsmedisinsk gjennomgang av skader på ofre. Disse er svært realistiske, men er oppdiktet og ingen er hentet fra et ekte offer. Igjen blir det dvelt ved omfanget av terroren og selv om våre tilskuere kun observerer og skriver om det som skjer oppleves det som veldig vondt og ekte.